

posel

poveli-
konoční

2024-XXV. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

*Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořela, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“
(Lukáš 24, 32)*

Milí bratři a milé sestry,

zvěst letošních velikonočních svátků byla ve znamení evangelisty Jana. Verš, kterým otvíráme další výtisk Posla, je z evangelia Lukášova. Dva z Ježíšových učedníků jdou do Emaus. Opouštějí Jeruzalém, město bolesti a velkého zklamání. Chtějí zapomenout. Vyrovnat se se skutečností, že Ježíš, do nějž vložili veškerou svou naději, je mrtev. Zemřel jako všichni lidé. A zbývají jen vzpomínky na příkladného, čistého člověka. Ryzím člověkem jistě byl, ale Mesiášem bude jednou někdo úplně jiný ...

Najednou se k nim „kdosi“ připojí. Evangelista nám hned poví, kdo to byl. Ježíš sám. Proč to alespoň na chvíli nezatajil? Víme to ale zatím jen my jako posluchači a čtenáři. Učedníci ho nepoznávají. Jde však vedle nich, mluví s nimi, což znamená jednak to, že jim naslouchá, ale taky jim káže, takže pak zpětně vyznají: Což nám nehořela srdce? Ještě ho nepoznávali, ale už jim hořela srdce ...

Slýcháme slovo každou neděli. Víme a věříme, že ho nemá v moci farář a kazatel, ale že si ho sám Bůh může použít proto, aby nás posiloval, těšil i napomínal pro naši nechápavost. Nám lidem je skutečně těžké uvěřit, že ten, který zemřel, vstal z mrtvých a žije! Skutečnost vzkříšení je dodnes věcí rozumem

nepochopitelnou. Musí se do toho vložit sám Bůh skrze svého Ducha. Pak nám budou hořet naše srdce.

Učedníci nakonec svého Pána přece poznali. Ale ne podle jeho vnějšího vzezření.

Dokonce ho nepoznali ani v těch chvílích, kdy jim hořela srdce a on k nim mluvil. Až teprve poté, co ho pozvali do svého středu a když pak vzal chléb a rozlomil ho a rozdával jim. Tehdy se jim otevřely oči a poznali, že je to on.

Ti učedníci jsou nám v mnohém velice blízcí. I my tak jako oni jdeme životem všelijak zklamáni a zraněni. A právě v takových chvílích se k nám připojuje vzkříšený Pán. Možná jej hned nepoznáváme a jen cítíme, že se s námi přece něco děje. Že pod jeho slovem smutné duše okřívají a navracejí se do života. No a pak když společně rozdělujeme chleba a pijeme víno, smíme poznávat jeho přítomnost. Kázání a lámání chleba. Slovo a svátost. Opět vidíme, jak k sobě obojí neoddelitelně patří.

Vstoupili jsme po svátcích opět do našich všedních dnů. Nevíme co nás čeká. Ale jdeme životem vybaveni velikonoční zvěstí a radostí. Pán je živý a my jsme ho směli poznat. A proto nás nic na světě nebude moci zlomit.

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla,

byl nám dopřán další na smutné i radostné chvíle bohatý měsíc. Odešli v něm dva věrní členové našeho sboru, lidé z generace, která do sboru věrně chodila i v období komunismu a vychovala v něm své děti tak, aby věděli, že se nemusí za svou víru a její vyznávání stydět: bratři Václav Dostál starší a Pavel Janošik starší. Myslím na ně s vděčností při pohledu na novou věžičku našeho kostela a velké dílo, které jsme započali a modlím se za to, abychom uměli to, co je dnes drahé nám, zprostředkovávat srozumitelně dalším generacím. Aby budovy kostelů nebyly na obtíž zmírajícím nešťastným společenstvím, která očekávají nemilosrdný verdikt sloučení se či uzavření sboru, ale svědectvím o živé a žité víře. Víme sami dobře z vlastní zkušenosti, že o to, jak komunikovat s mládeží a dětmi tak, aby jim byla naše víra srozumitelná, vedeme opravdový zápas.

Na opravu našeho kostela se v minulém měsíci sbírala celá církev a věřte, že dívat se na facebookové stránky těch sborů, které sdílely naše video s nejrůznějšími podpurnými komentáři, či naopak zveřejňovaly s přáním všeho dobrého výsledky svých sbírek, bylo téměř dojemné. Někdy máme pocit, že jsme sami, nebo že přispíváme na všechno jiné, jenom ne na „svůj“ sbor. Teď jsme to mohli zažít z té druhé stránky: opravdovou solidariťu, přejnost, dary těch, kteří u nás nikdy nebyli, nic o nás nevědí, ale jsou s námi spojeni jednotou církve. Díky Pánu Bohu za každého z nich, díky Pánu Bohu za vědomí širšího církevního společenství! Kéž je náš sbor i v budoucnosti opravdovým zázemím a domovem všem, kteří budou hledat cestu k Bohu, k odpočinku od výkonostní a konzumní společnosti, ke společenství lásky bez podmínek.

Jana Vrajová

Narozeniny v dubnu

6. 4. Jaroslav Teplý	19. 4. Zdeňka Ryšavá
8. 4. Marta Vrbová	21. 4. Kateřina Janošíková
9. 4. Inge Zvonečková	23. 4. Marta Chovancová
10. 4. Jana Lukášová	26. 4. Jarmila Svobodová
13. 4. Jana Brančíková	28. 4. Petr Geisler
13. 4. Pavel Laitoch	28. 4. Lukáš Pirkl
19. 4. Eva Holasová	

Rozloučení

23. 3. jsme se rozloučili s bratrem Ing. Václavem Dostálem – 85 let

4. 4. jsme se rozloučili s bratrem Pavlem Janošikem st. – 82 let

V uplynulém měsíci jsme se nečekaně rozloučili s bratrem Václavem Dostálem starším. Rodina nám poskytla nekrolog, který si bratr Dostál napsal sám. Přetiskujeme jej bez zásahů. Rodině a všem blízkým vyprošujeme od Pána Boha potěšení.

Václav Dostál starší (1938-2024), o sobě:

Narodil jsem se 21. 12. 1938 v Olomouci a vyrůstal jsem ve zdejší evangelické sboru.

Povinné školní vzdělání jsem získal v Obecné škole v Uherském Brodě v letech 1944–1945 a na Národní a Střední škole v Olomouci v letech 1945–1953. Poněvadž mi nebylo umožněno studovat na gymnáziu, absolvoval jsem Průmyslovou školu strojnickou v Olomouci, v letech 1953–1957.

Potom jsem byl zaměstnán v Teplotech – Technické kanceláři Olomouc po dobu měsíce a odtud jsem šel studovat na tehdejší SVŠT (Slovenskou vysokou školu technickou, což je nyní Slovenská technická

univerzita) v Bratislavě.

Po třech týdnech jsem musel toto studium ukončit na zásah kádrového oddělení zaměstnavatele mého otce. Pak jsem čtyři měsíce pracoval jako dělník v Moravských železárnách v Olomouci, abych dokázal svůj kladný vztah k dělnické třídě. V r. 1958 jsem začal studovat na Vysokém učení technickém, na fakultě strojnictví v Brně. V roce 1961 jsem opět musel studium přerušit z politických důvodů a nastoupil jsem na jednoroční brigádu na důl J. Fučík v Petřvaldě jako dělník (sypač).

Po skončení brigády jsem v r. 1962 přestoupil na Pedagogickou fakultu UP v Olomouci, kam jsem se dostal po tragickém úmrtí svého bratra – studenta té fakulty.

Dne 29. 6. 1965 jsem byl promován jako učitel Fyziky a Pracovního vyučování (práce

v dílnách) pro 6. až 9. ročník ZDŠ. V roce 1984 jsem dosáhl doplňujícím studiem na Pedagogické fakultě UP vysokoškolské kvalifikace v oboru učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro 6. až 12. ročník, aprobační předměty Fyzika a Základy techniky.

V letech 1964–1967 jsem vyučoval na ZDŠ Troubelice a ZDŠ Šternberk. Od r. 1967 jsem učil po tři roky na OU Sigma Lutín a poté až do roku 1999 na SOU TO Olomouc, Kosínova 4.

Dne 9. 11. 1990 jsem poslal Slovenské technické univerzitě v Bratislavě žádost o rehabilitaci. 4. 7. 1991 jsem byl slavnostně promován a získal titul inženýra honoris causa (Ing. h.c.).

Ve svém volném čase jsem pracoval v dobrovolné tělovýchově, od r. 1968 v Tělovýchovné jednotě Sokol Olomouc-město a od r. 1990 v Tělocvičné jednotě Sokol Olomouc, stále jako cvičitel. Byl jsem členem Župního náčelnictva Sokolské župy Olomoucké–Smřčkovy a členem Ústředního cvičitelského sboru seniorů (jako části Náčelnictva České obce sokolské). Po XVI. všesokolském sletu jsem aktivní činnost v Sokole ukončil. Od r. 1967 jsem byl členem Mužského pěveckého sboru Haná až do konce června 2015, kdy sbor ukončil svou činnost. Věnoval jsem se i v pokročilém věku studiu současných výzkumů v oblasti fyziky a vesmíru.

S manželkou Stanislavou, roz. Kramářovou, jsme prožili přes 60 společných let, máme dvě děti – dceru Hanu a syna Václava. Dcera, provdaná Havlová, bytem Hora sv. Kateřiny, má tři syny. Můj syn Václav, bydlící v Olomouci, má dceru a syna.

Sborový program na duben 2024

3. 4. středa	19.00	Sešlost	
4. 4. čtvrtek	9.00	Seniorklub	
5. 4. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
7. 4. neděle	9.00	bohoslužby s Večeří Páně	<i>Jan Lukáš</i>
8. 4. pondělí	18.00	staršovstvo	
9. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
10. 4. středa	19.00	mládež VŠ	
11. 4. čtvrtek	14.00	kurz ETF – Pastorce nemocných	
12. 4. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
14. 4. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby DS Chválkovice	
	14.30	bohoslužby DS Hrubá Voda	
	17.00	sborové odpoledne	
16. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
17. 4. středa	19.00	Sešlost	
18. 4. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
19. 4. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
21. 4. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
23. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
24. 4. středa	19.00	mládež VŠ	
25. 4. čtvrtek	18.00	setkání mužů	
26. 4. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
28. 4. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Daniel Tomeš</i>
29. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
1. 5. středa	19.00	Sešlost	
2. 5. čtvrtek	9.00	Seniorklub	
3. 4. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
5. 5. neděle	9.00	bohoslužby sborový výlet do Vídně	<i>Jana Hojná</i>

Každou středu v 18 hodin modlitby

Ze sborového života

Zpráva ze schůze staršovstva 4. 3. 2024

Staršovstvo zahájilo schůzi písní 63 *Hrad přepevný*. A. Jeništa připravil pobožnost podle modlitební knížky židovské ženy **Hodiny zbožnosti: Modlitba za rodiče**, O spánku. Staršovstvo popřálo br. farář Janu Lukášovi k 60. narozeninám.

Následovalo **ohlédnutí za uplynulým obdobím**. Konal se křest Julinky Batlové. Únor byl měsícem návštěv: Přijela návštěva z Hradce Králové, skupina s br. Janem Junem z Hradiště u Nasavrku. I tato setkání vytvářejí kontakty, širší společenství v církvi. Také ve Šternberku se konal křest. Pro malé děti připravily mládežnice pod vedením Esterky Vrajové karneval. I toto setkání podchycuje kontakty.

Úkoly:

Stále čekáme na potvrzení možnosti konat bohoslužby v Červeném kostele v listopadu a sborové odpoledne v Drahanovicích 19. 6. Čekáme také na potvrzení oprávněnosti dotace z ministerstva kultury.

Proběhly přípravné schůzky k plánovanému setkání představitelů našeho sboru s primátorem města Olomouce. Zjišťujeme možnosti, jak bychom snížili náklady za zábor chodníku. Oslovíme primátora dopisem s žádostí o jednání o spolupráci našeho sboru a města. Hledáme koordinátora pro Noc kostelů (seznam souvisejících činností N. Batlová připravila). Probíhá repase židlí. Konala se schůzka s účetní firmou, probíhá předávání účetnictví.

Dále se staršovstvo zabývalo zajištěním **akcí v březnu**: Instalace seniorátního výboru (občerstvení), příprava Výročního sboro-

vého shromáždění a večere se staršovstvem, obsazení služeb na kazatelně, zajištění doprovodu Pašijí, služeb vysluhování na Velký pátek a Velikonoční neděli.

Grantová komise přestavila strategii, jak nejlépe oslovit dárce na Hlavní dar lásky. Každý může oslovit své známé po církvi, sdílet video o naší rekonstrukci. Ve sborové zasilce jsou pro sbory všechny podklady. V březnovém čísle Českého bratra vychází článek o rekonstrukci našeho kostela.

Technická komise referovala o ukončení rekonstrukce v Nákle (v polovině března) a navrhla zvýšit nájem o zákonnou valorizaci. Připravuje se oprava elektroinstalace, čekáme na nabídky na projekt. Garážová skupina (P. Brtník, A. Jeništa a O. Holubec) odložila začátek prací na pozdní jaro. Je potřeba vyklidit garáž a vjezd zadržet. 1. 4. by měla začít rekonstrukce. Proběhlo jednání s firmou na opravu věžních hodin.

Různé:

Projednávaly se žádosti o pronájem sálů kostela. A. Wrana, spirituál KEA, oslovil sbor s nabídkou doprovodu při některých bohoslužbách. Staršovstvo souhlasí, měl by být však zachován charakter doprovodu, ne koncertní vystoupení. Na sbor přicházejí nabídku koncertů. Nemáme nyní kapacitu koncerty organizovat, je však možné kostel ke koncertu pronajmout.

Staršovstvo souhlasí s příspěvkem pro Evangnet ve výši 1000 Kč.

Při větších akcích lze chybějící zpěvníky v horním sále doplnit modrými zpěvníky z malého sálu.

Jaké je poslání sborového časopisu Posel? Má vyjadřovat názor sboru, nebo dávat prostor pro názory jednotlivců? Posel je platformou pro vyjadřování různých názorů, reflektuje, čím žijí členové sboru, nabízí diskusi z různých pohledů. Posel je v jedné linii „kronikou“ sboru, v druhé linii pak zrcadlením názorové rozmanitosti sboru, prostorem pro formulování různých pohledů víry.

Staršovstvo ukončilo schůzi ve 21:20 modlitbou a písní EZ 667 *Zůstaň s námi, Pane.*

Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u br. pokladníka.

Podle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Adéla Gabrielová

Poděkování

Děkujeme olomouckému sboru za možnost uspořádat společné oslavy kulatin některých z nás, co jsme jezdili společně na Travnou v 90tých letech. Sešlo se nás kolem 60ti a oslavy zpestřil koncert skupiny Učedníci. Jejich

texty jsou nadčasové a věříme, že koncert byl povzbuzením nejen pro účastníky oslavy, ale i pro posluchače z řad veřejnosti.

Danny a Denny J

Velikonoční tvoření

proběhlo tentokrát v čase výuky češtiny, kterou Saša Jeništa vytrvale zajišťuje „našim“ Ukrajinkám. Ale o Velikonočích se učení proměnilo v tvoření! Pokochejte se sami:

Kulaté narozeniny bratra faráře

postupně slavíme v nejrůznějších skupinách 😊. Zde fotodokumentace z gratulací na staršovstvu a Seniorklubu. Přejeme bratru faráři, aby jeho práce v našem sboru byla požehnaná a aby se mu dobře dařilo ve všech oblastech jeho života!

Koncert KEA

V úterý 19. 3. 2024 koncert KEA u nás – na programu W. A. Mozart a Antonín Dvořák a další, duchovním slovem doprovodil školní kaplan Aleš Wrana. Na závěr zazněl Slovanský tanec č. 7.

Ondřej Macek o truchlení a depresi

hovořil v našem kostele v kurzu ETF dne 21. března.

Večere se staršovstvem

byla dobrou příležitostí dát prostor debatě o důležitých oblastech života sboru ještě před Výročním sborovým shromážděním. Staršovstvo připravilo pro své hosty – členy našeho sboru příjemné pohoštění.

Bohoslužby v Dolní Moravici

Velikonoční bohoslužby vykonal náš bratr farář též v kapli domova seniorů v Dolní Moravici – našem partnerském středisku Diakonie Rýmařov.

Slib Vlastika Stejskala, seniora moravskoslezského seniorátu

a nových členů seniorátního výboru, jehož členkou se stala i sestra Jana Vrajová, proběhl v našem sboru 10. 3. za účasti synodního seniora Pavla Pokorného a první náměstkyně Simony Kopecké. Přejeme hodně sil a Božího požehnání do nové služby!

Květná neděle

v nedělní škole bývá tradičně vyhrazena všem učitelkám nedělní školy: již několikátým rokem totiž pro naše děti připravují pašijová zastavení, na nichž jim skrze nejrůznější aktivity poutavě přibližují Ježíšovy poslední dny. I letos se malých i velkých dotýkala zvláštní atmosféra, kterou nedělní promyšlení Kristovy oběti provázelo. Děkujeme za to, že vás máme! Ty velké, kteří jsou ochotni se věnovat dětem, ovšem i ty malé, bez nichž je v kostele smutno!

Pozdrav z Athens

Milí olomoučtí přátelé, tady v Athens už to začíná vypadat na jaro. Všude jsou zářivě žluté narcisy a kvete i mnoho dalších rostlin. Velikonoce jsou letos brzy, takže už na Velikonoční ráno plánujeme společnou snídani.

Mínulý měsíc jsme měli večeri nazvanou „Srdce Covenantu (název našeho partnerského sboru – pozn. JV)“. To je každoroční událost, která pomáhá všem lépe se navzájem poznat. Podáváme tři chody – předkrm, hlavní chod a dezert. Někdy se vidáme každou neděli v kostele, ale víme o sobě málo, takže z tohoto důvodu se všichni přesouváme pro každý chod k jinému stolu. Během každého chodu hrajeme hry, které nás povzbudí ke konverzaci. Hry kladou otázky jako "Jaký je tvůj oblíbený koníček?" nebo "Jaký je nejlepší dárek, který jsi kdy dostal jako dítě?" Nechali jsme

jednoho člena sboru, aby uvařil zeleninovou polévku jako předkrm, a pak jsme si objednali v místní restauraci, aby jako hlavní chod podávala tacos. Dezert je vždy „šťěstí v hrnci“, protože mnoho účastníků přináší něco, o co se podělí. Měli jsme dva dlouhé stoly prostřené všemi druhy lahodných koláčů, sušenek a podobně, které vyrobili členové církve.

Náš výbor pro nominaci farářů usilovně pracuje. Nyní začínají sledovat kázání duchovních, kteří by se rádi ucházeli o místo faráře v našem sboru. Někdy to může být zdoluhavý proces, ale doufáme, že do konce roku 2024 budeme mít nového pastora.

V Kristově Lásce,
Vaši přátelé v Covenant Presbyterian Church
<https://www.covpresathens.org>

Dietrich Bonhoeffer: Být pro druhé

v neděli 14. 4. 2024 v 17 hodin

srdečně zveme k setkání nad otázkami, jaké místo a úkoly má křesťan v tomto světě. Otázky, nad kterými budeme přemýšlet s moderátorem večera br. Ondřejem Bláhou, najdete v březnovém Poslu.

JSME JEŠTĚ K NĚČEMU?

Stali jsme se němými svědky zlých činů, lecčím jsme museli projít, naučili jsme se přetvářce a dvojsmyslným řečem, stali jsme se nedůvěřivými vůči lidem, jimž jsme často zůstali dlužní pravdu a upřímná slova, nesnesitelné konflikty nás učinily povolnými nebo snad i cynickými – jsme ještě vůbec k něčemu? Nebude třeba géniů, cyniků, těch, kdo pohrdají lidmi, ani rafinovaných taktiků, nýbrž prostých, jednoduchých, přímých lidí. Bude naše vnitřní odolnost dostatečně silná a naše upřímnost vůči sobě samým natolik nemilosrdná, abychom znovu našli cestu k prostotě a přímosti?
(Dietrich Bonhoeffer)

Milé sestry, milí bratři,

už dlouho nevyvolalo něco v Poslu otištěného takovou bouři reakcí, jako článek Jiřího Jurečky ohledně situace v Gaze. Vyslechla (přečetla) jsem si, že podporujeme antisemitismus, teroristy, jdeme proti tomu, k čemu jsme se přihlásili zvoněním zvonů na podporu unesených Izraelců a tak podobně. A taky, že nejsme diskusní časopis. Takže si k tomu dovolím přidat několik šéfredatorských poznámek.

1. Od počátku vzniku Posla (a že už je to pár let :-)) vyzýváme členy našeho společenství k tomu, aby přispívali, sdíleli své názory, klidně i polemické. Že se tak často neděje, je věc jiná. Ale bereme-li Posla jako jednu z platforem opravdového společenství, vzájemného sdílení, pak o vaše příspěvky (samozřejmě kultivovaně napsané) stojíme. Dokonce se domnívám, že v době rychlých reakcí, které nám umožňují současná sociální média, je docela dobré měsíc přemýšlet nad tím, jakou odpověď napíšu, jakou argumentační strategii zvolím. Mám šanci zareagovat, až „vychladnu“. Takže si dnes níže přečtete reakci Danky Kenningové, která se jako jediná z těch, kteří se mi rozhořčeně ozvali, odhodlala k polemickému článku.

2. Nejsme politická strana, což znamená, že ani zdaleka nemusíme sdílet stejné politické

názory či postoje. Sdílíme touhu po porozumění Božímu slovu a jeho aplikaci do našich životů. Což ovšem znamená právě i do našich politických postojů. A – světe div se – někdy se stane, že tatáž snaha žít podle Božího slova se promítne každému do jeho názorů jinak, ne-li opačně. Nemá to být důvod nejt ke společnému stolu u Večeře Páně či hledat jiné křesťanské společenství, ale důvod k radosti z toho, jak pestrý svět církevních společenství může být a jak se můžeme vzájemně vést k (alespoň) porozumění názorům, kterým se doma či na sociálních sítích záměrně vyhýbáme, protože by nám rozbily náš koncept chápání světa.

3. Jsem nesmírně vděčná za modlitební skupinu, která se pravidelně schází v našem sboru. Osobně se jí nestihám zúčastňovat, ale cítím, že ke zdravému životu křesťanského společenství sdílené osobní modlitby jednotlivců patří. Jednota, kterou vytváří modlitební společenství, když společně předstupujeme před Pána Boha, není srovnatelná s žádným racionálním názorovým kompromisem. Ve společné modlitbě praskají všechny sociální, názorové i inteligenční bubliny. Zůstává jenom potřeba průlomu Božího království do našich životů a do našeho světa. Kéž by nám bylo dopřáno to zažívat co nejčastěji.

Jana Vrajová

Nemůžu mlčet...

Když už Jirka (Komár) Jurečka otevřel téma Izraele a Gazy v Poslu, což si myslím, nebylo šťastné, protože to není ideální prostor pro diskusi, nemůžu k tomu mlčet. Předně děkuji olomouckému sboru, že „zvoněním“ vyjádřil podporu Izraeli (který moc podpory ve světě nemá) a výzvu k propuštění rukojmích. Když už Komár cituje čísla, tak 30 000 civilních obětí v Gaze je číslo, které udává vláda Hamásu a jak víme, nelze ho nijak objektivně zkontrolovat. Je to volba každého, zda věří

více islámským teroristům nebo demokratickému Izraeli.

Další věc, kterou je třeba brát v potaz: podle New York Times bylo z Gazy vystřeleno na Izrael od 7. 10. 2023 12 000 raket (to je cca 80 denně, umíte si představit v tom žít? Každá rodina v Izraeli je osobně dotčena touto válkou.), většinu z útočných raket zlikvidoval izraelský obranný systém. <https://www.nytimes.com/2023/12/27/world/middleeast/israel-hamas-gaza-rockets.html>

10–20 procent (!) jich ovšem spadne ještě v Gaze, takže je třeba o toto číslo snížit počet obětí v Gaze, přičítaných Izraeli! Další díl obětí v Gaze jsou teroristé, izraelská armáda uvádí, že zatím zlikvidovala 9–10 000 teroristů. $30\ 000 - 10\ 000 = 20\ 000$, od toho odečteme 15 procent zabitých vlastními raketami, které dopadnou v Gaze, pak je to číslo už mnohem nižší, tedy cca 17 000. Což je téměř o polovinu méně, než je uváděné číslo! Co se týče obětí dětí, je to opět komplikované vzhledem k tomu, že mezi teroristy bojují děti v civilu, se zbraní v ruce, mnohdy jako sebevražední atentátníci. Je běžné, že to jsou třeba -náctiletí kluci. Samozřejmě, že je to velmi smutné, ale není to vina Izraele, ale Hamásu a islámské radikální ideologie. Děti také dělají „spojky“ teroristům a hlásí pozice izraelské armády, právě proto, že Hamás chladnokrevně počítá s lidskostí izraelských vojáků, kteří nebudou střílet na děti. Civilisté útočí na vojáky IDF.

Pokud tě, Komáre, a vás všechny skutečně trápí počet obětí v Gaze, dávat to za vinu Izraeli, je nejen hloupé, ale zcela nelogické a jen tím „sedáte na lep“ strategické informační kampani Hamásu. Protože Hamás cílevědomě usiluje o to, aby počet civilních obětí byl co největší, protože to poškozuje Izrael v očích světa. A o to jde islámským radikálům víc než o lidský život. Je to pro nás nepochopitelné, ale myšlenkový svět islámských radikálů a jejich hodnoty, jsou naprosto odlišné od uvažování západního světa, které vychází z židovsko-křesťanských kořenů a hodnot.

Za situaci v Gaze nese velkou měrou odpovědnost OSN a EU svou naivní nekontrolovanou podporou antižidovského tero-

rismu Palestinců, jak dokládá aktivní účast pracovníků UNWRA na teroristickém útoku 7. 10. a faktu, že pod budovou UNWRA se nachází velké datové středisko vedení Hamásu <https://www.novinky.cz/clanek/zahranicni-pod-budovou-unrwa-je-datove-centrum-hamasu-tvrdi-izraelska-armada-40460277> To tam nemohlo vzniknout bez jejich vědomí.

Konečně, jak někdo uvedl, dokud bude mít Hamás peníze na rakety, tunely (proč v nich neschovává civilní obyvatele? – i to je za počtem obětí...) apod., má je i na opatření pro své obyvatele, o které jim ale evidentně nejde, naopak Hamás veřejně klade odpovědnost za život lidí v Gaze na OSN! Stačí zastavit financování vlády v Gaze a tím Hamásu a válka může skončit. Jen pro představu: Hamás investoval do tunelů místo do bunkrů nebo infrastruktury: 1 tunel stojí 3 miliony dolarů, za které by šlo postavit 86 domů, 7 mešit, 6 škol, 19 zdravotnických zařízení. Prosincové číslo doposud objevených tunelů je asi 800!

Proč Izrael srovnává se zemí domy v severní Gaze? Protože téměř pod každým domem, školou, mešitou, nemocnicí... jsou tunely pro teroristy. Vstupy do těchto tunelů najdete i v dětských pokojích.

Co se týče varování před útoky, ze zpráv od osobních kontaktů vojáků IDF v Gaze vím, že obvolávají osobně civilisty v Gaze, kromě shazování letáků apod. Která armáda na světě tohle dělá? Která doveze humanitární pomoc svým nepřátelům a vybavení pro jednotky intenzivní péče, když jde likvidovat teroristické centrum v nemocnici? O humanitární pomoci, kterou IDF dodává Gaze, mluvil i pan prezident při své návštěvě Izraele.

Podle zpráv od osobních kontaktů někteří arabští křesťané v Gaze děkují IDF a modlí

se za to, aby se jim podařilo zlikvidovat Hamás, protože za jejich vlády prožívají pronásledování.

Další velké téma je vzrůstající antisemitismus po celém světě, překvapivě ale také v USA, Francii, Německu! Židé se zde necítí bezpečně. Myslím, že Církev, která historicky nese na rukou krev holokaustu, protože má na šíření antisemitismu minimálně od roku 325 nemalý podíl, má nyní příležitost postavit se za Izrael proti zbytku světa.

Více k tomu tématu napsali jiní, povolnější, jako např. Eva Erbenová, přeživší holokaustu. Cituji krátký úryvek: *Jako dítě jsem v koncentračním táboře v Terezíně zažila návštěvu Mezinárodního červeného kříže. Ten na místě žádný problém neshledal a nikdy své stanovisko nezměnil.*

Ani strašlivý pogrom 7. října nepřiměl tuto vrcholnou humanitární instituci k nějaké aktivitě na osvobození rukojmích. Tentýž nezájem o oběti antisemitských masakrů projevují i ostatní mezinárodní instituce, naopak Izrael je předmětem kritiky, že se nebrání dost „opatrně“. Lituji, že tyto výčitky vyslovuje i pan Halík, kterého si vážím a který jistě ví, jak jsou v Gaze celé generace dětí oficiálně vychovávány k nenávisti vůči Izraeli, a to ve školách financovaných mezinárodním společenstvím. Jsou mezi nimi jistě i děti či jejich potomci narození v izraelských porodnicích, které poskytovaly péči ženám z Gazy. V nemocnici v Aškelonu jsem byla jednou z jejich ošetřovatelek.

Když po staletí pronásledování židovský lid konečně dostal malý kousek země na této planetě, z neplodné pouště vybudoval kvetoucí zemi, a hlavně záruku svého státu, kde antisemitismus neovlivní budoucnost. Ale jak napsal Arnošt Lustig, arabské státy vyhlásily Izraeli válku dva dny před tím, než

vůbec vznikl. Tato válka proti židovskému národu dosud neskončila. I v tomto století je možno postřílet stovky mladých lidí na hudebním festivalu, vyvraždit stovky lidí všeho věku v jejich domovech a přežít jako rukojmí.

A civilizované lidstvo se nezbouřilo proti hrůznému masakru, ale domáhá se „osvobození Palestiny od řeky k moři“ a kritizuje Izrael za „genocidu“ obyvatel Gazy.

Nikdo neví lépe než židovský národ, co je genocida. A nikdo nemůže čekat, že se nebezpečí nebude bránit. (Datováno 13. 2. 2024, Aškelon)

A úryvek z vyjádření předsedy Židovské obce v Praze, který také stojí za to vzít v potaz: *...přestože od válečné vřavy světové války uplynulo již drahně let, je i dnes záhodno připomínat, že miliony mírumilovných Němců nechtěly v té době vidět násilí vůči Židům, bylo pro ně dokonce přijatelné se k násilníkům přidat a získat svůj díl kořisti. Když je pak dostihla apokalypsa vítězného tažení jejich odpůrců, když umíraly statisíce civilistů a z nádherných měst zůstaly trosky, nechápali. Tehdy Spojence nikdo neodsuzoval, a je tomu tak po právu dosud. Stejně tak nyní zažívají apokalypsu obyvatelé Gazy, ale mnozí nepochopitelně zpochybňují právo Izraele vykořenit zlo. (František Bányai)*

Soudí-li někdo Izrael za nepřiměřenou reakci, proč nemá stejnou míru soudu nehumánnosti i pro praktiky Hamásu? Spíš stojí za to se zamyslet nad tím, jaké informace a odkud čerpáme, kdo je píše a za jakým účelem. Levicově orientovaní intelektuálové vždy propagovali tzv. Palestinskou otázku (a vidíme, kam to vedlo) a i dnes přepisují dějiny a mapy. Ale to už je jiné téma.

Pro Posla Dana Kenningová

Zelené okénko - plasty

Plasty jsou na světě teprve 150 let a je až s podivem, jak za tak krátkou dobu (z pohledu existence planety Země) zamořily svět. V oceánech plave 5 bilionů kusů plastů. Například Velká tichomořská odpadková skvrna má velikost čtyřnásobku Německa. Hlavními znečišťovateli oceánů jsou Čína a Japonsko.

Podle posledních čísel se na Zemi ročně vyrobí 322 milionů tun plastů. Ocean Cleanup Foundation tvrdí, že ročně se do světových oceánů dostane asi 8 milionů tun. Vzhledem k tomu, že se plastová skvrna pohybuje v mezinárodních vodách, tak všechny státy dělají, že se jich to netýká.

Odpadky z moře - plast na pláži | foto: Creative Commons Attribution 2.0 Generic, Gerry & Bonni

Nikdo z nás asi není schopen přímo ovlivnit velikost plastové skvrny v oceánech. Jsme ale schopni výrazně ovlivnit, kolik zbytečných plastů se najde v naší popelnici. Proto přikládám i zásady správného třídění plastů:

- Dbejme pokynů na samolepkách, kterými bývají sběrné nádoby označeny – obsahují totiž základní informace o třídění daného druhu odpadu v konkrétní obci.
- Pomoci mohou také materiálové značky uvedené na obalech výrobků (recyklační symboly).
- Plastový odpad nesmí být mastný, obsahovat zbytky, nebezpečné látky či být jinak znečištěný.
- Je třeba maximálně zmenšit jeho objem – toto se týká zejména PET láhví, kdy šetříme místo pro další odpad a snižujeme tak frekvenci svozu odpadu.

- Kelímky od jogurtu nebo třeba láhve od mléka není třeba vymývat, podobně jako u odpadu ze skla – obsah stačí důsledně vyškrábat nebo vyfříť.
- PET láhve můžeme třídít s víčky – i to je stejné jako v případě skleněných obalů.

www.samosebou.cz

<https://wave.rozhlas.cz/v-oceanech-plave-5-bilionu-kousku-plastu-mapa-vam-ukaze-kde-presne-5199381>

<https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/veda/plastovy-kontinent-v-tichem-oceanu-uz-je-vetsi-nez-nemecko-francie-a-spanelsko-dohromady-82725>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Velk%C3%A1_tichomo%C5%99sk%C3%A1_odpadkov%C3%A1_skvrna

Luba Vraj

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Suchdolu n. O.; Malá Strana 45

mail kurátor: kaliskovi@seznam.cz

mail administrátor: lubomir.cervenka@evangnet.cz

Milé sestry, milí bratři. Oslovujeme vás, členy suchdolského evangelického sboru, členy sborů moravskoslezského seniorátu i členy sborů suchdolské ekumeny, s prosbou o modlitby za budoucnost našeho sboru.

Během posledních let se náš sbor početně umenšoval až do současné podoby. Při nedělních bohoslužbách se nás v průměru schází 10, biblické hodiny se konají sporadicky, žádná další sborová setkání se nekonají. Výjimkou jsou ekumenická setkání ve spolupráci s místními sbory BJB, ŘKC a CASD (tj. alianční, postní, adventní večery).

Břemeno odpovědnosti za sbor spočívá již několik let na několika jednotlivcích, kteří jsou však již v tuto chvíli unaveni. Jedná se hlavně o šestičlenné staršovstvo. Každý z nás by chtěl žít v živém společenství, kam přicházejí noví a noví lidé. Přejí bychom si, aby místní zatoužili po evangeliu Ježíše Krista a místní kostel se zaplnil. To se nám však nedaří, a my si to musíme odpovědně připustit.

Vědomí, že jsme pokračovatelé místní bohaté evangelické tradice nás zavazuje, abychom hledali cestu, která by pro náš sbor byla nejlepší. S ohledem na vytíženost aktivních členů staršovstva i na finanční situaci sboru.

Budeme rádi, když náš sbor ponese na svých modlitbách. Doporučujeme 20. hodinu v neděli, ale pokud to bude jindy, budeme rádi.

Za staršovstvo sboru

Lubomír Červenka, administrátor

Tomáš Kalíšek, kurátor

V Suchdole n. O. 21.3. 2024.

A Kultura
Setkávání
Vědění

*Tvoje stáří –
tvoje zodpovědnost*

UMĚNÍ STÁRNOUT

V rámci čtyř večerů zazní ve Vědecké knihovně v Olomouci osm pohledů odborníků z různých oblastí, jak realizovat přípravu na stáří tak, aby toto období člověk mohl prožít smysluplně a spokojeně.

14. 3. 2024 / 17.00 / Červený kostel VKOL

Proč je dobré pečovat o blízkého člověka /

Mgr. Eva Příkrylová

Pobytové služby – jediné řešení? / Mgr. Lubomír Vraj

11. 4. 2024 / 17.00 / Červený kostel VKOL

Dobrovolnictví – šance být prospěšný a smysluplně využít čas / ThLic. Michal Umlauf

Odstraňujeme bariery / Mgr. Zdeňka Vyoralová

2. 5. 2024 / 17.00 / Červený kostel VKOL

Třetí třetina zápasu rozhoduje / sestra Leona Martinková

Smrt jako součást života / PhDr. Naděžda Špatenková

6. 6. 2024 / 17.00 / Červený kostel VKOL

Čím vás překvapí geriatr / MUDr. Dagmar Malotová

Kdy, kde, kam, aneb kam se mohu obrátit, když potřebuji pomoc / Mgr. Zbyněk Vočka

Vědecká knihovna v Olomouci, Bezručova 3
Více informací na www.vkol.cz / vstup zdarma

VĚDECKÁ
KNIHOVNA
V OLOMOUCI

VKOL

Pro účast je potřeba se registrovat na <https://www.vkol.cz/udalosti-a-akce/umeni-starnout>.

 COLUMBIA
THEOLOGICAL SEMINARY

 **EVANGELICKÁ
TEOLOGICKÁ
FAKULTA**
Univerzita Karlova

SVÍCE NOHÁM MÝM (Ž 119,105): Jak dnes čteme Bibli?

Další z řady zoomových konferencí, pořádaných v rámci partnerství mezi ČCE a Presbyteriální církví v USA 21. dubna 2024 ve 20:00 hodin na <https://cesnet.zoom.us/j/93768208441>

Evangelíci i prebyteriáni mají své kořeny v reformaci, která vyzdvihla Bibli nade všechny lidské authority. Obě církve přijímají moderní dobu s jejím vědeckým a kritickým přístupem ke všemu, včetně Bible. To je výzva, které obě církve čelí společně. Téma otevrou svými přednáškami systematická teoložka Dr. Martha Moore-Keish z Columbia Theological Seminary v Decatur (Georgia, USA) a starozákonník Dr. Petr Sláma z Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy. Následovat bude diskuse v rozdělených skupinách a shrnutí v plénu. Vše v 90 minutách. Zveme zájemce ze sborů obou církví i studenty nejen teologie. Koná se anglicky bez překladu. Pro další informace a pro registraci (která nám pomůže připravit počet diskusních skupin, není však podmínkou) pište na jan.lavicky@evangnet.cz.

 www.etf.cuni.cz
 [@etfunikarlova](https://www.facebook.com/etfunikarlova)
 [@etf_unikarlova](https://www.instagram.com/etf_unikarlova)

 **Univerzita
Karlova**

Sborový zájezd do Vídně – neděle 5. května 2024

Na loňském sborovém víkendu v Herlíkovicích jsme přemýšleli, kam pojedeme společně v roce 2024. Po úspěšném zájezdu do Neratova v roce 2022 rozhodlo naše staršovstvo uspořádat sborový zájezd do Vídně v termínu

5. května 2024.

Srdečně všechny zveme na společnou neděli, kterou zahájíme bohoslužbami ve vídeňském Simmeringu – v evangelickém kostele Glaubenskirche, ve sboru, kde od roku 2018 působí česká farářka Anna Kampl.

<https://www.glaubenskirche.at/>

Program zájezdu se připravuje – po bohoslužbách a občerstvení pojedeme do centra Vídně, kde se můžeme rozdělit do skupin podle zájmů – s doprovodem:

- návštěva muzeí – vede Veronika Jurečková
- prohlídka města – průvodce v jednání
- návštěva kavárny nebo soukromá procházka

Odjezd v neděli 5. 5. 2024 v 6.00 hodin.

Návrat bude v 17.00 hodin autobusem zpět do Olomouce.

Důležité:

Je nutné se včas přihlásit na listinu připravenou v sále kostela, případně osobně u členů staršovstva. Podle počtu přihlášených zajistíme autobus.

Termín přihlašování: do 7. dubna 2024

Cena zájezdu předběžná: 600 Kč

Neváhejte, počet míst v autobuse je omezen.

Na tomto místě jste byli po léta zvyklí číst básně bratra Pavla Janošíka staršího. Dnes otiskujeme poslední s vděčností za radost, kterou mnohým z nás přinášely jeho texty, i za vše, co bratr Janošík pro náš sbor udělal. Tahle báseň doslova předává básnickou štafetu. Měl by jistě radost, pokud by se našel někdo, kdo by ji převzal. Vzpomínáme s láskou!

JÁ

*Svoje verše jsem svázel v kytici
stužkou stříbrnou.*

*Snad ona mi zůstane vonící
srdce ozvěnou.*

*Všechny mé chyby a nesplacené dluhy
nyní už kryjí trásně té stuhu.*

*Slova jsem do veršů pouhých
v mozaiku poskládal*

*a také lásky své a touhy
které mi život daroval.*

*Přes tyto chodníčky klopotné, veselé,
vinou se skutky mé prudké i nesmělé.*

*Co mohu já přát sobě na závěr -
vše bylo mi bohatě přáno.*

*Snad jenom abych ten správný směr
neztratil. A bylo mi dáno*

*až dojdu nakonec v pokoj pravý
doufám, že Pán bude ke mně shovívavý.*

*P. S. A dál už mě nic asi nenapadá
než to, že na vás všech je teď řada...*

Pavel Janošík st.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Marek Vraj:	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com
Úřední hodiny ve farní kanceláři: Úterý 9–11 hod. (br. farář Jan Lukáš) Pátek 9–11 hod. (N. Batlová)	Kdykoliv jindy je možné setkání podle telefonické nebo mailové domluvy.	

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

pověl-
ikonoční

osel

2024-XXV. ročník

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jeništová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky pošlete na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 3. 2024

Vyšlo: 7. 4. 2024

Uzávěrka příštího čísla: 15. 4. 2024

<http://www.olomouc.evangnet.cz>